

Zwitserland

Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Zwitserse Bondsstaat ter voorkoming van dubbele belasting op het gebied van belastingen van het inkomen en van het vermogen

Gesloten te 's-Gravenhage, op 12 november 1951

tekst gepubliceerd: Trb. 1951, 148
authentieke teksten: Nederlands en Frans
inwerkingtreding: 9 januari 1952 (zie Trb. 1952,33)
van toepassing: 1 januari 1949

Overeenkomst tot wijziging en aanvulling van het verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Zwitserse Bondsstaat ter voorkoming van dubbele belasting op het gebied van belastingen van het inkomen en van het vermogen, ondertekend te 's-Gravenhage op 12 november 1951, gesloten te 's-Gravenhage op 22 juni 1966

Gesloten te 's-Gravenhage, op 22 juni 1966

tekst gepubliceerd: Trb. 1966, 177
authentieke teksten: Nederlands en Frans
inwerkingtreding: 22 december 1966 (zie Trb. 1966, 297)
van toepassing: 1 januari 1967

Artikel 1

1. Dit Verdrag heeft ten doel de belastingplichtigen van de beide Staten te beschermen tegen de dubbele belasting, die zou kunnen voortvloeien uit de gelijktijdige toepassing van de Nederlandse en Zwitserse wetten betreffende:

- a. de directe belastingen op het inkomen (algemene inkomstenbelasting en belastingen op bestanddelen van het inkomen) en op het vermogen (algemene belasting op het vermogen en belastingen op bestanddelen van het vermogen). Dit Verdrag verstaat onder deze uitdrukking eveneens de belastingen van vervreemdingswinsten op vermogensbestanddelen en op onroerend goed, van waardevermeerdering en van vermogensaanwas;
- b. de belastingen welke bij wijze van inhouding bij de bron worden geheven van de opbrengst van roerend kapitaal.

2. Het Verdrag is van toepassing op de belastingen geheven voor rekening van een van de beide Staten, provinciën, kantons, districten, kringen, gemeenten, groepen van gemeenten en gemeentefondsen, maar in het bijzonder op de belastingen voorkomende in de bijlagen I (Zwitserse wetgeving) en II (Nederlandse wetgeving), alsmede op de belastingen van gelijke of gelijksoortige aard, welke in de toekomst aan deze belastingen zullen worden toegevoegd of welke deze vervangen. Het strekt zich mede uit tot de belastingen, welke in de vorm van opcenten worden geheven.

3. Onverminderd het bepaalde in artikel 12, is dit Verdrag voor zoveel het Koninkrijk der Nederlanden betreft, slechts van toepassing op het grondgebied in Europa.

4. Behoudens de aanvullende bepalingen, die vervat zijn in het Aanvullende Protocol hetwelk een integrerend deel van het Verdrag uitmaakt en op dezelfde dag is getekend, is het Verdrag eveneens van toepassing op de Nederlandse vermogensheffing ineens (Wet van 11 Juli 1947) en op de buitengewone Nederlandse vermogensaanwasbelasting (Wet van 19 September 1946), alsmede op de federale oorlogswinstbelasting (Bondsraadbesluit van 12 Januari 1940/19 Juli 1944).

Artikel 2

1. Voor zover in dit Verdrag niet anders is bepaald, zijn het vermogen en het inkomen slechts belastbaar in de Staat waar de persoon, aan wie dit vermogen toebehoort of die dit inkomen geniet, zijn woonplaats heeft.
2. Een natuurlijk persoon heeft zijn woonplaats, in de zin van dit Verdrag, ter plaatse waar hij een duurzame woongegelegenheid heeft. Indien er verschillende dergelijke plaatsen bestaan, wordt als woonplaats beschouwd de plaats, waarmede de persoonlijke betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen). Indien het niet mogelijk is overeenstemming te verkrijgen omtrent het middelpunt van de levensbelangen, wordt de woonplaats bepaald volgens het derde lid.

3. Indien een natuurlijk persoon in geen van de beide Staten een blijvende woongelegenheden heeft, wordt hij geacht daar zijn woonplaats te hebben waar hij duurzaam verblijft. Iemand verblijft duurzaam in de zin van deze bepaling, daar waar hij verblijft onder omstandigheden, waaruit de bedoeling valt af te leiden om ter plaatse niet slechts tijdelijk te vertoeven. Indien een natuurlijk persoon in die zin in geen van de beide Staten duurzaam verblijft, wordt hij geacht zijn woonplaats te hebben in die Staat, waarvan hij de nationaliteit bezit, mits de wetgeving van die Staat hem krachtens zijn woonplaats aan de directe belastingen onderwerpt. Indien een natuurlijk persoon ingevolge de vorenstaande bepalingen in beide Staten woonplaats heeft, zullen de hoogste administratieve autoriteiten zich te dezer zake in elk bijzonder geval verstaan.
4. Voor de toepassing van dit Verdrag wordt de woonplaats van een rechtspersoon bepaald volgens de belastingwetgeving van elk van de beide Staten. Indien daaruit een woonplaats in de beide Staten voortvloeit, wordt de rechtspersoon geacht zijn woonplaats te hebben in de Staat, waar hij zijn statutaire zetel heeft.

Artikel 3

1. Onroerende goederen (daaronder begrepen hun toebehoren, zomede de dode of levende have, welke dient voor een landbouw- of bosbedrijf) en de inkomsten, die er uit voortvloeien (daaronder begrepen de voordelen van elk landbouwbedrijf of bosbedrijf) zijn slechts belastbaar in de Staat waar deze goederen zijn gelegen.
2. Met onroerende goederen worden gelijkgesteld de rechten waarop van toepassing zijn de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom of de rechten van vruchtgebruik op onroerende zaken.
3. Schuldvorderingen tot zekerheid waarvan een onroerende zaak verbonden is (daaronder begrepen obligaties) en de inkomsten die er uit voortvloeien zijn belastbaar volgens de artikelen 2 en 9.
4. De begrippen: onroerend goed en hun toebehoren, recht gelijkgesteld met onroerend goed en vruchtgebruik, hebben de betekenis welke zij hebben volgens de wetten van de Staat waarin het voorwerp waarvan sprake is, is gelegen.

Artikel 4

1. Handels-, nijverheids- of handwerksondernemingen van elke aard, alsmede de inkomsten daaruit voortvloeiende, met inbegrip van de winsten verkregen bij gehele of gedeeltelijke vervreemding van de onderneming, zijn slechts belastbaar in die van de beide Staten waar de onderneming een vaste inrichting heeft. Dit geldt zelfs, indien de onderneming haar werkzaamheden uitstrekt op het grondgebied van de andere Staat zonder aldaar een vaste inrichting te hebben.
2. Als vaste inrichting in de zin van dit Verdrag wordt beschouwd een duurzame inrichting van de onderneming waar de werkzaamheden van deze onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend. Als vaste inrichtingen moeten derhalve worden beschouwd: de zetel van de onderneming, de zetel van de leiding, de filialen, de fabrieken en werkplaatsen, de verkoopkantoren, de in bedrijf zijnde groeven, mijnen en bronnen, alsmede de vaste vertegenwoordigingen.
3. Indien de onderneming vaste bedrijfsinrichtingen in beide Staten onderhoudt, zal ieder van hen slechts belasten het vermogen dat dient voor de vaste inrichting, gelegen op zijn grondgebied en geen andere inkomsten dan die welke deze inrichting oplevert.
4. Met ondernemingen, bedoeld in het eerste lid, worden gelijkgesteld de deelnemingen in ondernemingen opgericht in de vorm van een vennootschap, met uitzondering van de deelnemingen in de vorm van aandelen, van lidmaatschapsrechten in coöperatieve verenigingen of van deelgerechtigdheid in 'sociétés à responsabilité limitée', en voorts met uitzondering van winstbewijzen, winstdelende obligatiën en soortgelijke effecten.
5. Ondernemingen, die de internationale zeescheepvaart, binnenvaart of luchtvaart uitoefenen, alsmede de inkomsten die hieruit voortvloeien, zijn slechts belastbaar in de Staat, waar zich de leiding van de onderneming bevindt.

Artikel 5

1. De inkomsten uit vrije beroepen uitgeoefend door personen die hun woonplaats in één van de beide Staten hebben, zijn, behoudens artikel 7, in de andere Staat slechts belastbaar, indien de desbetreffende persoon aldaar zijn persoonlijke, op voordeel gerichte werkzaamheden uitoefent met behulp van een vaste inrichting waarover hij regelmatig beschikt.

2. In afwijking van het eerste lid zijn de beroepsinkomsten verkregen in één van de beide Staten door toneelspelers (schouwburg, radio, film), musici, artisten, enz. aldaar belastbaar ongeacht het bestaan van een vaste inrichting, waarover degene, die de op voordeel gerichte werkzaamheid uitoefent, regelmatig beschikt.

3. Roerende zaken welke behoren bij vaste inrichtingen en dienen voor de uitoefening van een vrij beroep zijn slechts belastbaar in de Staat waar deze inrichtingen zich bevinden.

Artikel 6

1. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 7 en 8, zijn de inkomsten voortvloeiende uit op voordeel gerichte niet-zelfstandige werkzaamheid slechts belastbaar in de Staat op welks grondgebied de persoonlijke werkzaamheid wordt uitgeoefend waaruit deze inkomsten voortvloeien.

2. Nochtans zal een persoon die zijn betrekking gewoonlijk uitoefent in één van de beide Staten en uit dien hoofde slechts voorbijgaand verblijft op het grondgebied van de andere Staat, daar te lande zijn vrijgesteld van de belasting op de inkomsten uit zijn arbeid, zelfs van inhouding bij de bron, indien hij zijn op voordeel gerichte werkzaamheid uitoefent voor rekening van een werkgever die zijn woonplaats niet in deze (laatstbedoelde) Staat heeft. In dat geval behoort het recht tot belastingheffing toe aan de Staat waar die persoon zijn betrekking gewoonlijk uitoefent.

3. Onverminderd het bepaalde in artikel 8 zijn de pensioenen, weduwen- of wezenpensioenen en andere uitkeringen of op geld waardeerbare voordelen, die zijn toegekend wegens vroegere diensten van een persoon, die een niet-zelfstandige op voordeel gerichte werkzaamheid heeft verricht, slechts belastbaar in de Staat, waar de genietter zijn woonplaats heeft.

Artikel 7

1. Tantièmes, presentiegelden, vaste vergoedingen en andere uitkeringen die door in Zwitserland gevestigde naamloze vennootschappen, commanditaire vennootschappen op aandelen, coöperatieve verenigingen worden toegekend aan de leden van hun raad van beheer of van hun raad van toezicht, of die door in Zwitserland gevestigde 'sociétés à responsabilité limitée' worden betaald aan hun bestuurders, zijn slechts in Zwitserland belastbaar.

2. Tantièmes, presentiegelden, vaste vergoedingen en andere uitkeringen die door in Nederland gevestigde naamloze vennootschappen, commanditaire vennootschappen op aandelen of coöperatieve verenigingen worden toegekend aan hun bestuurders of commissarissen, zijn slechts in Nederland belastbaar. Lonen en salarissen, die door de bedoelde vennootschappen of verenigingen worden betaald aan hun bestuurders die hun woonplaats in Zwitserland hebben, zijn voor de helft in Nederland en voor de helft in Zwitserland belastbaar.

3. De uitkeringen ter zake van diensten, die de personen bedoeld in het eerste en het tweede lid daadwerkelijk in een andere hoedanigheid ontvangen, zijn volgens artikel 5 of artikel 6 belastbaar.

Artikel 8

1. Traktementen, salarissen, pensioenen, weduwen- of wezenpensioenen en andere uitkeringen of op geld waardeerbare voordelen, die zijn toegekend door een van de beide Staten, door een publiekrechtelijke rechtspersoon van deze Staat, of door een fonds opgericht door deze Staat of door een publiekrechtelijke rechtspersoon van die Staat, wegens tegenwoordige of vroegere administratieve diensten of werkzaamheden, zullen slechts belastbaar zijn in de Staat vanwaar die inkomsten opkomen.

2. Of een rechtspersoon publiekrechtelijk is, wordt bepaald door de wetgeving van de Staat waar de rechtspersoon is opgericht.

Artikel 9

1. Onverminderd het in het tweede lid bepaalde wordt het recht van elk van beide Staten om de inkomsten uit roerend kapitaal bij wege van inhouding aan de bron te belastingen, niet beperkt door het feit dat deze inkomsten aan de directe belastingen slechts onderworpen zijn in de Staat bedoeld in artikel 2, eerste lid.

2. Ten aanzien van de belasting op de inkomsten uit roerend kapitaal welke een van de beide Staten heft bij wege van inhouding bij de bron, kan de genietter van deze inkomsten die zijn woonplaats in de andere Staat

heeft, binnen een termijn van twee jaren, door tussenkomst van de Staat waar hij woont, op grond van een ambtelijke verklaring aangaande de woonplaats en aangaande het feit dat hij in de Staat waar hij woont aan de directe belastingen onderworpen is, de terugbetaling vragen:

- a. wat betreft dividenden:
 - i. van het gehele bedrag van de belasting in geval de genietter van de dividenden een lichaam is, waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld en dat tenminste 25 percent bezit van het maatschappelijke kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt, mits de verhouding tussen de beide lichamen niet in het leven is geroepen of wordt gehandhaafd in de eerste plaats met het doel het voordeel van de gehele terugbetaling te genieten;
 - ii. van het bedrag van de belasting dat 15 percent van de dividenden overschrijdt, in alle andere gevallen;
- b. wat betreft de andere inkomsten uit roerend kapitaal: van het bedrag van de belasting dat 5 percent van de kapitaalopbrengst overschrijdt.

Artikel 10

1. Onderdanen van een van de beide Staten worden in de andere Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder zou zijn dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan onderdanen van die andere Staat onder dezelfde omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.
2. De uitdrukking 'onderdanen' betekent:
 - a. alle natuurlijke personen die de nationaliteit van een van de beide Staten bezitten;
 - b. alle rechtspersonen, vennootschappen en verenigingen die hun rechtspositie als zodanig ontleen aan de wetgeving die in een van de beide Staten van kracht is.
3. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een van de beide Staten in de andere Staat heeft, mag in die andere Staat niet ongunstiger zijn dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen.
Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd, dat een van de beide Staten verplicht zou zijn aan personen die hun woonplaats in de andere Staat hebben bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van burgerlijke staat of gezinslasten te verlenen, die eerstbedoelde Staat verleent aan personen die op zijn grondgebied hun woonplaats hebben.
4. Ondernemingen van een van de beide Staten, waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van of wordt beheerst door een of meer personen met woonplaats in de andere Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder zou zijn dan de belastingheffing of daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan andere soortgelijke ondernemingen van die eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.
5. In dit artikel ziet de uitdrukking 'belastingheffing' op belastingen van elke soort en benaming.

Artikel 10A

De bepalingen van dit Verdrag beperken niet de voordelen, die de wetgeving van elk van de beide Staten aan de belastingplichtigen toekent.

Artikel 11

1. Indien een belastingplichtige aantoont, dat de maatregelen van de belastingautoriteiten van de beide Staten voor hem leiden tot dubbele belasting, heeft hij het recht een bezwaar in te dienen bij de Staat waar hij woonachtig is. Indien het bezwaar gegrond wordt bevonden, moet de hoogste administratieve autoriteit van deze Staat, indien zij niet van haar eigen belastingvordering wil afzien, zich trachten te verstaan met de hoogste administratieve autoriteit van de andere Staat teneinde op een billijke wijze de dubbele belasting te voorkomen.
2. De hoogste administratieve autoriteiten van de beide Staten zullen zich eveneens kunnen verstaan om de dubbele belasting ongedaan te maken in gevallen, welke door dit Verdrag niet geregeld zijn, alsmede in gevallen waarin de uitlegging of de toepassing van dit Verdrag aanleiding geeft tot moeilijkheden of twijfel.

Artikel 12

1. Dit Verdrag zal, ongewijzigd of met overeengekomen wijzigingen, kunnen worden uitgebreid tot een der Nederlandse Overzeese Gebieden, indien dit gebied belastingen heft van in wezen gelijksoortige aard met de belastingen genoemd in artikel 1. Over zodanige uitbreiding zullen de beide Hoge Verdragsluitende Partijen zich verstaan door een notawisseling; zij zullen daarin vastleggen de datum van het in werking treden, de wijzigingen en de voorwaarden (daaronder begrepen die, welke betrekking hebben op de opzegging).
2. Tenzij de beide Hoge Verdragsluitende Partijen uitdrukkelijk anders zijn overeengekomen, zal de opzegging van dit Verdrag krachtens artikel 15 voor zoveel betreft Nederland of Zwitserland een einde maken aan de toepassing van dit Verdrag met betrekking tot ieder gebied waartoe het zal zijn uitgebreid onder de voorwaarden genoemd in dit artikel.
3. De Nederlandse gebieden waarop dit artikel van toepassing zal zijn, zijn behalve het Koninkrijk der Nederlanden in Europa, de gebieden voor welke buitenlandse betrekkingen de Nederlandse Regering verantwoordelijk is.

Artikel 13

Dit Verdrag is voor de eerste maal van toepassing:

- a. op de directe belastingen van het inkomen en van het vermogen, welke geheven worden voor het tijdvak volgend op 31 December 1948, en bovendien op de belastingen welke geheven worden voor een vroeger tijdvak, maar waarvan de aanslag nog niet kracht van gewijsde heeft verkregen op het tijdstip van in werking treden van dit Verdrag;
- b. op de bij wege van inhouding bij de bron geheven belastingen van de opbrengst van kapitaal welke in het kalenderjaar 1949 vervallen.

Artikel 14

Indien de opzegging heeft plaats gevonden binnen de termijnen bedoeld in artikel 15 is dit Verdrag voor de laatste maal van toepassing:

- a. op de directe belastingen van het inkomen en van het vermogen, welke geheven worden voor het tijdvak, voorafgaande aan het aflopen van het kalenderjaar tegen het einde waarvan de opzegging heeft plaats gevonden;
- b. op de bij wege van inhouding bij de bron geheven belastingen van de opbrengst van kapitaal welke vervallen in het kalenderjaar tegen het einde waarvan de opzegging heeft plaats gevonden.

Artikel 15

1. Dit Verdrag zal worden bekrachtigd en de bekrachtigingsoorkonden zullen zo spoedig mogelijk te Bern worden uitgewisseld.
2. Het Verdrag zal in werking treden op de dag van de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden; het kan, met inachtneming van een opzeggingstermijn van ten minste zes maanden, door elk van de beide Hoge Verdragsluitende Partijen worden opgezegd tegen het einde van een kalenderjaar.

TEN BLIJKE waarvan de bovengenoemde gevolmachtigden dit Verdrag hebben ondertekend en van hun zegel hebben voorzien.

GEDAAN in tweevoud te 's-Gravenhage, de 12de November 1951, in de Nederlandse en in de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Bijlage I. (Zwitserse belastingwetgeving)

Het Verdrag heeft in het bijzonder betrekking op de belastingen van de Bondsstaat, de kantons en de

gemeenten:

- a. op het inkomen (gehele inkomen, opbrengst van arbeid, opbrengst van vermogen, nijverheids- en handelsvoordelen, vermogenswinsten, enz.); en
- b. op het vermogen (gehele vermogen, roerend en onroerend vermogen, nijverheids- en handelsvermogen, kapitaal en reserves, enz.).

Bijlage II. (Nederlandse belastingwetgeving)

Het Verdrag heeft in het bijzonder betrekking op de volgende belastingen van het Koninkrijk der Nederlanden, van zijn provinciën en gemeenten:

- a. Inkomstenbelasting;
- b. Loonbelasting;
- c. Vermogensbelasting;
- d. Vennootschapsbelasting;
- e. Commissarissenbelasting;
- f. Dividendbelasting;
- g. Grondbelasting;
- h. Gemeentelijke baatbelastingen;
- i. Gemeentelijke bouwterreinbelastingen;
- j. Wegen-, straat- en vaartbelastingen;
- k. Recht op de mijnen.

Slotprotocol

Ad Artikel 1

1. De hoogste administratieve autoriteiten van de beide Staten zullen elkaar aan het einde van ieder jaar mededeling doen van de wijzigingen welke in de belastingwetgeving zijn aangebracht. Zij zullen zich verstaan teneinde de twijfel op te lossen, die met betrekking tot de belastingen, waarop dit Verdrag van toepassing moet zijn, zou kunnen rijzen.
2. In het bijzonder is dit Verdrag niet van toepassing op de bij de bron geheven bondsbelasting van loterijwinsten, noch op de bedragen ten bate van de Nederlandse Staat, krachtens zijn wetgeving ingehouden op loterijwinsten.

Ad Artikel 2

1. Onverminderd de bepalingen van artikel 4 zijn de inkomsten voortvloeiende uit de vervreemding of uit het recht tot het gebruikmaken van auteursrechten, octrooien, merken, monsters en modellen of van technische ontwerpen, werkwijzen en ervaringen, zomede van recepten, enz., daaronder begrepen de vergoedingen voor het verhuren van films of voor het gebruik van de nijverheids-, handels- of wetenschappelijke toerusting, belastbaar overeenkomstig artikel 2, eerste lid. Hetzelfde geldt ten aanzien van vermogen, dat uit rechten van deze aard bestaat.
2. Indien een belastingplichtige zijn woonplaats voor goed heeft overgebracht van de ene Staat naar de andere, houdt hij in de eerstbedoelde Staat op onderworpen te zijn aan de belastingen voor de heffing waarvan de woonplaats als regel geldt, aan het einde van de kalendermaand waarin de overbrenging van de woonplaats heeft plaats gevonden. De belastingplicht voor de heffing waarvan de woonplaats als regel geldt, vangt in de andere Staat aan bij het begin van de kalendermaand volgende op die waarin de overbrenging van de woonplaats heeft plaats gevonden.
3. Studenten, en degenen die een leer- of practijktijd doormaken, en die in één van beide Staten niet verblijven dan voor hun studie of hun vorming, zijn in deze Staat niet onderworpen aan de belastingen voor de bedragen, die hun door hun naastbestaanden, door studiebeurzen of dergelijke instellingen welke hun woonplaats in de andere Staat hebben, worden toegekend, om in hun onderhoud, studie of vorming te voorzien.
4. Roerende goederen bezwaard met vruchtgebruik zijn slechts belastbaar in de Staat waar de

vruchtgebruiker woont.

Ad Artikel 2 tot 8

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 9 en in het Slotprotocol ad artikelen 2 en 9 kunnen de inkomsten, die volgens de bepalingen van dit Verdrag onderworpen zijn aan de belasting in een van de beide Staten, in de andere Staat niet worden belast, zelfs niet bij wege van inhouding bij de bron.
2. Dit Verdrag beperkt niet het recht van Zwitserland om de directe belastingen betrekking hebbende op de bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, welke aan deze Staat uitsluitend ter belasting zijn voorbehouden, te berekenen naar het tarief behorende bij het gehele inkomen of het gehele vermogen van de belastingplichtige.
3. Indien de belastingplichtige zijn woonplaats in Nederland heeft, zal deze Staat het recht behouden de directe belastingen van het inkomen en van het vermogen te berekenen over het geheel van de bestanddelen belastbaar krachtens zijn belastingwetgeving, maar zal hij op de aldus berekende belasting het laagste van de beide volgende bedragen in mindering brengen:
 - a. het bedrag van de belastingen door Zwitserland geheven over de bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, die overeenkomstig de artikelen 3 tot en met 8 van dit Verdrag op zijn grondgebied belastbaar zijn; of
 - b. het deel van de door Nederland berekende belasting, dat in overeenstemming is met de verhouding tussen de bestanddelen, die overeenkomstig de artikelen 3 tot en met 8 van dit Verdrag belastbaar zijn in Zwitserland, en het gehele inkomen of het gehele vermogen.
4. Voor zover, uit hoofde van de fiscale voorrechten die diplomatieke of consulaire functionarissen krachtens de algemene regels van het volkenrecht of krachtens de bepalingen van bijzondere internationale overeenkomsten genieten, het inkomen of het vermogen niet belastbaar is in de Staat waar zij geaccrediteerd zijn, zijn die functionarissen belastbaar in de zendstaat, volgens de nationale wetgeving van die Staat.

Ad Artikelen 2 en 9

De bepalingen van artikel 2, eerste lid, beperken niet het recht van Nederland om, naar een tarief van ten hoogste 20 percent, belasting te heffen op de inkomsten uit de vervreemding van aandelen of winstbewijzen van een in Nederland gevestigd lichaam, waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld of om, zonder dat artikel 9, tweede lid, van toepassing is, de belasting waaraan inkomsten uit roerend kapitaal bij wege van inhouding bij de bron onderworpen zijn, te heffen op de dividenden, die bedoeld lichaam betaalt, mits de aandelen of winstbewijzen behoren aan en de dividenden toekomen aan een natuurlijke persoon met woonplaats in Zwitserland:

- a. die de Nederlandse nationaliteit bezit zonder de Zwitserse nationaliteit te bezitten; en
- b. die, in de loop van de vijf jaren voorafgaande aan de vervreemding van de aandelen of winstbewijzen of aan de uitkering van de dividenden, zijn woonplaats in Nederland heeft gehad; en
- c. die, in de loop van hetzelfde tijdvak, in het desbetreffende lichaam een aanmerkelijk belang in de zin van de Nederlandse wetgeving inzake de inkomstenbelasting heeft gehad, maar tenminste zowel, alleen of met zijn echtgenoot, zijn ouders of zijn verwanten in de rechte linie of in de tweede graad van de zijlinie, een derde of meer van het maatschappelijke kapitaal van het desbetreffende lichaam heeft bezeten, als ook, alleen of met zijn echtgenoot, meer dan 7 percent van dat kapitaal.

Ad Artikel 3

1. De bepalingen in artikel 3 zijn niet alleen van toepassing op de inkomsten voortvloeiende uit het directe beheer of genot van onroerende goederen, maar ook op die, welke verkregen worden door verhuring, verpachting of elk ander genot van deze goederen, alsmede op de inkomsten verkregen bij de vervreemding van onroerende goederen, eventueel met hun toebehoren hetwelk in de vervreemding is begrepen of met de dode of levende have welke dient voor een landbouw- of bosbedrijf en welke in de vervreemding is begrepen.
2. Onroerende goederen welke deel uitmaken van een bedrijfsvermogen worden beschouwd als onroerende goederen in de zin van artikel 3.

Ad Artikel 4

1. Het feit dat slechts zakenrelaties worden onderhouden door een vertegenwoordiger, die werkelijk onafhankelijk is en in zijn eigen hoedanigheid en op zijn eigen naam handelt, valt niet onder het begrip vaste inrichting in de zin van artikel 4. Evenmin wordt de aanwezigheid van een vaste inrichting medegebracht door het hebben van een vertegenwoordiger (agent), die, hoewel voortdurend werkend op het grondgebied van een Staat voor een onderneming van de andere Staat, toch slechts enkel een tussenpersoon is, die niet gemachtigd is zaken af te sluiten in naam en voor rekening van degene, die hij vertegenwoordigt.
2. Het feit, dat een vertegenwoordiger in de zin van het eerste lid een voorraad monsters, een voorraad in consignatie of een voorraad voor aflevering houdt van de vertegenwoordigde onderneming, brengt in de Staat van de vertegenwoordiger niet de aanwezigheid van een vaste inrichting van de vertegenwoordigde onderneming mede.
3. Als vaste inrichtingen worden niet beschouwd de kantoren, die zich beperken tot de aankoop van goederen, bestemd om één of meer verkoopsinrichtingen of inrichtingen van be- of verwerking die een onderneming gevestigd in een van de beide Staten op het grondgebied van de andere Staat exploiteert, van voorraad te voorzien.
4. Het opslaan van goederen door een onderneming van een van de beide Staten bij een onderneming van de andere Staat met het oog op hun be- of verwerking en verzending, evenals het be- of verwerken en verzenden door degene, die ze be- of verwerkt, leiden niet tot de aanwezigheid van een vaste inrichting in de zin van artikel 4, tweede lid, van de lastgevende onderneming.
5. Noch het bezit van aandelen, van lidmaatschapsrechten in coöperatieve verenigingen of van deelgerechtigdheid in 'sociétés à responsabilité limitée', noch de deelneming in de vorm van effecten vormen een vaste inrichting voor de bezitter van die waarden, zelfs indien dit bezit een invloed op de leiding van de onderneming geeft (b.v. verhouding tussen moeder- en dochtermaatschappij).
6. Indien in de beide Staten vaste inrichtingen bestaan in de zin van artikel 4, derde lid, zal in de regel bij de verdeling van het inkomen vooraf 10 % tot 20 % worden toegerekend aan de zetel van de onderneming, waar een wezenlijk gedeelte van de leiding is geconcentreerd.
7. Het vermogen en de winst van verzekeringmaatschappijen, die in de beide Staten vaste inrichtingen hebben, worden, na aftrek voor zoveel het inkomen betreft van een bedrag van 10 % ten gunste van de Staat waar de zetel van de onderneming zich bevindt, verdeeld volgens de verhouding welke bestaat tussen het bedrag van de premiën van de vaste inrichting en het totale bedrag van de premiën door de onderneming geïnd. De winst kan ook worden verdeeld door, na aftrek van een bedrag van 10 % ten gunste van de Staat waar de zetel van de onderneming zich bevindt, op de premiën van de vaste inrichting coëfficiënten toe te passen, gegrond op de gemiddelde resultaten van grote ondernemingen van dezelfde tak van verzekering in de Staat waar de vaste inrichting zich bevindt.
8. Het belaste inkomen mag niet te boven gaan het bedrag van de nijverheids-, handels- of handwerkswinsten die door de vaste inrichting zijn behaald, in voorkomend geval met inbegrip van de winsten of voordelen, die middellijk uit de vaste inrichting zijn getrokken, of die zijn toegewezen of toegekend aan aandeelhouders, aan andere deelnemers of aan personen, die hun na staan, hetzij door vaststelling van onevenredige prijzen, hetzij door een andere gunst die niet aan derde zou zijn toegekend.
9. Bovendien zullen de hoogste administratieve autoriteiten in ieder bijzonder geval of voor zekere groepen van gevallen, bijzondere regelingen treffen omtrent de verdeling van de bevoegdheid tot het heffen van belasting in de zin van artikel 4, derde lid.

Ad Artikel 5

Onder vrij beroep wordt verstaan elke niet binnen het kader van een onderneming uitgeoefende zelfstandige op voordeel gerichte werkzaamheid, zoals de zelfstandige werkzaamheid op het gebied van wetenschappen, kunsten, letterkunde, onderwijs of opvoeding, alsmede de zelfstandige op voordeel gerichte werkzaamheid van doktoren, advocaten, architecten, ingenieurs, accountants, belastingconsulenten en octrooibezorgers.

Ad Artikel 8

Het Verdrag is niet van toepassing op pensioenen, weduwen- of wezenpensioenen en andere uitkeringen of voordelen, op geld waardeerbaar, die betaald worden aan openbare ambtenaren van de Overzeese Gebieden of aan hun nabestaanden zelfs indien de betaling geschiedt door een openbare kas opgericht in het Koninkrijk der Nederlanden.

Ad Artikel 9

1. De uitdrukking 'inkomsten uit roerend kapitaal' slaat zowel op dividenden als op andere inkomsten uit roerend kapitaal.
 - a. De uitdrukking 'dividenden' betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, oprichtersaandelen of andere door effecten vertegenwoordigde vennootschappelijke rechten, zomede inkomsten uit deelgerechtigdheid in 'sociétés à responsabilité limitée' of in coöperatieve verenigingen;
 - b. De uitdrukking 'andere inkomsten uit roerend kapitaal' betekent inkomsten uit overheidsleningen, obligaties, ongeacht of zij verzekerd zijn door hypotheek dan wel of daaraan een recht op een aandeel in de winst verbonden is, en uit schuldvorderingen van welke aard ook (leningen, deposito's, borgstellingen in geld en andere tegoeden) al dan niet verzekerd door een onroerende zaak die daarvoor verbonden is.
2. In de zin van artikel 9 is een belasting geheven bij wege van inhouding bij de bron op de opbrengst van roerend kapitaal, een belasting die de schuldenaar van de opbrengst moet voldoen voor rekening van de genietter van die opbrengst.
3. De termijn van twee jaren, bedoeld in artikel 9, tweede lid, wordt geacht in acht genomen te zijn, indien het verzoek tot terugbetaling bij de bevoegde autoriteit van de Staat, waar de verzoeker woonachtig is, binnenkomt binnen twee jaar na het einde van het kalenderjaar, waarin de belastbare prestatie vervallen is.
4. De hoogste administratieve autoriteiten van beide Staten zullen zich verstaan over de procedure van terugbetaling, in het bijzonder over de vorm van het verzoek tot terugbetaling, over de aard van de bewijsstukken, die de verzoeker moet overleggen, alsook over de maatregelen, die genomen moeten worden om te voorkomen dat ten onrechte verzoeken tot terugbetaling worden gedaan.
5. Met betrekking tot de aanspraken, welke ingevolge artikel 9, tweede lid, toekomen aan de leden van diplomatieke of consulaire vertegenwoordigingen, alsmede aan de internationale organisaties, haar organen en functionarissen, zijn de volgende bepalingen van toepassing:
 - a. Hij die, deel uitmakende van een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van een van de twee Staten, ambtshalve verblijft in de tweede Staat of in een andere dan de Verdragsluitende Staten en de nationaliteit bezit van de Staat die hem heeft uitgezonden, wordt beschouwd zijn woonplaats in de laatstbedoelde Staat te hebben, indien hij daar gehouden is tot betaling van directe belastingen van roerend kapitaal en de opbrengst daarvan, welke in de andere Staat onderworpen is aan een belasting bij wege van inhouding aan de bron geheven.
 - b. Internationale organisaties, haar organen en functionarissen, alsmede het personeel van diplomatieke of consulaire vertegenwoordigingen van een andere dan de Verdragsluitende Staten, die hun woonplaats hebben of ambtelijk verblijf houden in een van de twee Staten en daar zijn vrijgesteld van de betaling van directe belastingen van roerend kapitaal en de opbrengst daarvan hebben geen recht op teruggave van belastingen, in de andere Staat bij wege van inhouding aan de bron geheven.
6. De Staat die de belasting heft, stelt aan de verzoekers tot terugbetaling van de ingehouden belasting dezelfde rechtsmiddelen open als aan zijn eigen belastingplichtigen.
7. Indien de wetgeving van de Staat, die de belasting aan de bron heft, reeds een teruggave van die belasting aan de genietter van de inkomsten uit roerend kapitaal toestaat, kan deze teruggave niet verwezenlijkt worden op de voet van artikel 9, tweede lid, maar uitsluitend op de voet van de wetgeving van die Staat.
8. Wat de inkomsten uit roerend kapitaal betreft, die in Nederland als Staat waar de genietter zijn woonplaats heeft belastbaar zijn, maar waarvoor Zwitserland, overeenkomstig artikel 9, tweede lid, het recht behoudt om deze bij wege van inhouding bij de bron te belasten, staat Nederland bij de berekening van zijn belasting en tot ten hoogste het bedrag van de eraan toe te rekenen belasting, aan de genietter van de bedoelde inkomsten een verrekening met de directe belasting toe, die overeenkomt met het bedrag van de belasting die in Zwitserland is geheven en niet voor terugbetaling vatbaar is.
9. Wat de inkomsten uit roerend kapitaal betreft, die in Zwitserland als Staat waar de genietter zijn woonplaats heeft belastbaar zijn, maar waarvoor Nederland, overeenkomstig artikel 9, tweede lid, het recht behoudt om deze bij wege van inhouding bij de bron te belasten, staat Zwitserland aan de genietter van de bedoelde inkomsten op diens verzoek een vermindering van de belasting toe. Deze vermindering bestaat:
 - a. in de verrekening van de overeenkomstig artikel 9, tweede lid, aan Nederland betaalde belasting, met de Zwitserse belasting op de inkomsten van die genietter; het aldus te verrekenen bedrag mag echter niet dat deel van de Zwitserse belasting, zoals deze berekend is vóór het verlenen van de vermindering, overschrijden, dat op de in Nederland belaste inkomsten betrekking heeft; of
 - b. in een forfaitaire vermindering van de Zwitserse belasting; of
 - c. in een gedeeltelijke vrijstelling van de desbetreffende inkomsten van de Zwitserse belasting, maar ten

minste in een aftrek van de aan Nederland betaalde belasting op het bruto-bedrag van de uit Nederland ontvangen inkomsten.

Zwitserland zal overeenkomstig de voorschriften betreffende de uitvoering van internationale overeenkomsten die door de Zwitserse Bondsstaat ter vermindering van dubbele belasting zijn gesloten, de wijze van vermindering en de procedure vaststellen.

10. De bepalingen van het negende lid vinden geen toepassing op de dividenden waarop het Slotprotocol ad artikelen 2 en 9 betrekking heeft.

Ad Artikel 11

1. De procedure bedoeld in artikel 11, eerste lid, kan enerzijds worden ingeroepen zonder dat de belastingplichtige alle instanties van de rechtsgang voor geschillen heeft doorlopen; anderzijds belet het invoeren van deze procedure de belastingplichtige niet de rechtsmiddelen geldend te maken, die de wet hem toestaat.

2. De belastingplichtige moet in de regel zijn bezwaar, overeenkomstig artikel 11, eerste lid, indienen, binnen een termijn van een jaar na afloop van het kalenderjaar, waarin hij kennis gekregen heeft van het bestaan van dubbele belasting, hetzij door de uitreiking van belastingbescheiden, hetzij door de mededeling van andere officiële beslissingen.

3. De hoogste administratieve autoriteit in de zin van artikel 11 is, voor Zwitserland, het Bondsministerie van Financiën en Douane (federale administratie van de belastingen) en, voor Nederland, het Ministerie van Financiën (Directeur-Generaal voor Fiscale Zaken).

GEDAAN in tweevoud te 's-Gravenhage, de 12de November 1951, in de Nederlandse en in de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Aanvullend protocol

In overeenstemming met artikel 1, vierde lid, van het Verdrag, heden tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Zwitserse Bondsstaat gesloten ter voorkoming van dubbele belasting op het gebied van belastingen van het inkomen en van het vermogen, zijn de gevolmachtigden de volgende aanvullende bepalingen overeengekomen nopens de toepassing van het Verdrag op de Nederlandse vermogensheffing ineens en op de Nederlandse buitengewone vermogensaanwasbelasting, alsmede op de bondsbelasting op de oorlogswinsten:

1. Bij de heffing van de Nederlandse vermogensheffing ineens volgens de wet van 11 Juli 1947:
 - a. Kan het Koninkrijk der Nederlanden, in afwijking van artikel 2, tweede en derde lid, van het Verdrag, artikel 4, letters *a*, *c* en *d*, van voornoemde wet toepassen op alle natuurlijke personen, die op 1 Januari 1946 de Nederlandse nationaliteit bezaten, of die, indien zij vreemdeling waren, op die datum niet de Zwitserse nationaliteit bezaten;
 - b. Zal het Koninkrijk der Nederlanden noch belasting heffen van het vermogen waarvan de belastingheffing aan Zwitserland wordt toegewezen volgens de artikelen 3, 4 en 5, derde lid, van het Verdrag, en dat toebehoort aan natuurlijke personen van Zwitserse nationaliteit die op 1 Januari 1946 in Nederland hun woonplaats hadden, noch van het roerend vermogen van deze zelfde personen dat in Zwitserland het voorwerp is geweest van het eerste of van het nieuwe offer voor de nationale verdediging;
 - c. Behoudt het Koninkrijk der Nederlanden zich, niettegenstaande artikel, eerste lid, van het Verdrag, het recht voor, de vermogensheffing ineens te heffen wat betreft de Nederlandse bestanddelen van het actief der rechtspersonen, opgericht naar Zwitsers recht, met uitzondering van schuldvorderingen van elke aard, onverschillig of tot zekerheid daarvan een onroerende zaak verbonden is, van roerende waarden en van alle andere onlichamelijke zaken
2. Bij de heffing van de Nederlandse vermogensaanwasbelasting volgens de wet van 19 September 1946:
 - a. Kan het Koninkrijk der Nederlanden, in afwijking van artikel 2, tweede en derde lid, van het Verdrag, artikel 3, letters *b*, *c*, *d* en *e*, van voornoemde wet toepassen op alle natuurlijke personen die op 1

Januari 1946 de Nederlandse nationaliteit bezaten, of die, indien zij vreemdeling waren, op die datum niet de Zwitserse nationaliteit bezaten;

- b. Zal het Koninkrijk der Nederlanden niet belasten de aanwas van vermogen die is verkregen door een vreemdeling die aan deze belasting onderworpen is en de Zwitserse nationaliteit bezit, voor dat gedeelte van het vermogen waarvan de belastingheffing aan Zwitserland wordt toegewezen volgens de artikelen 3, 4 en 5, derde lid, van het Verdrag;
- c. Zal het Koninkrijk der Nederlanden niet belasten de aanwas van vermogen die is ontstaan gedurende het tijdvak waarin een belastingplichtige in Zwitserland zijn woonplaats heeft gehad in de zin van artikel 2 van het Verdrag. Indien een belastingplichtig natuurlijk persoon de Nederlandse nationaliteit bezit zonder tezelfder tijd de Zwitserse nationaliteit te bezitten, strekt de vrijstelling zich niet uit tot de vermogensaanwas voortkomende uit de wijzigingen in de wisselpariteit;
- d. Zal het Koninkrijk der Nederlanden niet belasten de aanwas van het vermogen, dat aanwezig is in de vaste inrichtingen en onroerende zaken gelegen of gevestigd in Zwitserland, hetzij van een rechtspersoon naar Zwitsers recht, hetzij van een rechtspersoon naar Nederlands recht, indien het geplaatste kapitaal van laatstgenoemde voor het grootste deel in Zwitserse handen is.

3. De bondsbelasting op de oorlogswinsten volgens het besluit van de Bondsraad van 12 Januari 1940/19 Juli 1944 wordt niet geheven van de oorlogswinsten, verkregen gedurende het tijdvak waarin de belastingplichtige in Nederland zijn woonplaats heeft gehad in de zin van artikel 2 van het Verdrag.

4. In afwijking van artikel 13, letter a, van het Verdrag, is overeengekomen, dat het Verdrag van toepassing is op de Nederlandse vermogensheffing ineens en de Nederlandse buitengewone vermogensaanwasbelasting, alsmede op de bondsbelasting op de oorlogswinsten, in alle gevallen die op 19 September 1946 niet onherroepelijk vaststonden door een beslissing die kracht van gewijsde had.

GEDAAN in tweevoud te 's-Gravenhage, de 12de November 1951, in de Nederlandse en in de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Overeenkomst tot wijziging (1966)

Overeenkomst tot wijziging en aanvulling van het verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Zwitserse Bondstaat ter voorkoming van dubbele belasting op het gebied van belastingen van het inkomen en van het vermogen, ondertekend te 's-Gravenhage op 12 november 1951, gesloten te 's-Gravenhage op 22 juni 1966

Artikel I. Wijzigingen van het Verdrag

De bepalingen van het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Zwitserse Bondsstaat, ondertekend te 's-Gravenhage op 12 november 1951, worden als volgt gewijzigd en aangevuld:

- A. [Vervanging artikel 3, derde lid; zie aldaar]
- B. [Vervanging artikel 7; zie aldaar]
- C. [Vervanging artikel 9, tweede lid; zie aldaar]
- D. [Vervanging artikel 10; zie aldaar]
- E. [Invoeging na artikel 10; zie aldaar]

Artikel II. Wijzigingen van de bijlagen bij het Verdrag

De bijlagen I en II bij het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Zwitserse Bondsstaat, ondertekend te 's-Gravenhage op 12 november 1951, worden vervangen door de volgende bijlagen:

[Vervanging Bijlage I en Bijlage II; zie aldaar]

Artikel III. Wijzigingen van het Slotprotocol bij het Verdrag

De bepalingen van het Slotprotocol bij het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Zwitserse Bondsstaat, ondertekend te 's-Gravenhage op 12 november 1951, worden als volgt gewijzigd en aangevuld:

- A. [Vervanging eerste lid van het Slotprotocol Ad artikel 2 tot 8; zie aldaar]
- B. [Aanvulling Slotprotocol Ad Artikel 2 tot 8; zie aldaar]
- C. [Invoeging onmiddellijk na het Slotprotocol Ad Artikel 2 tot 8; zie aldaar]
- D. [Vervanging eerste en het zevende lid van het Slotprotocol Ad Artikel 9; zie aldaar]
- E. [Aanvulling Slotprotocol Ad Artikel 9; zie aldaar]

Artikel IV. Inwerkingtreding en eerste toepassing

1. Deze Overeenkomst zal worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging zullen zo spoedig mogelijk te Bern worden uitgewisseld; zij treedt in werking op de dag van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging.
2. Deze Overeenkomst vindt toepassing:
 - a. op de directe belastingen van het inkomen en van het vermogen die worden geheven over tijdvakken na 31 december 1966;
 - b. op de bij wege van inhouding bij de bron geheven belastingen van inkomsten uit roerend kapitaal die na 31 december 1966 vervallen.
3. Deze Overeenkomst maakt een integrerend deel uit van het Verdrag van 12 november 1951 ter voorkoming van dubbele belasting op het gebied van belastingen van het inkomen en van het vermogen.
4. De hoogste administratieve autoriteiten van de beide Staten zijn gemachtigd de tekst van het Verdrag van 12 november 1951 met inachtneming van deze Overeenkomst bekend te maken.

TEN BLIJKE WAARVAN de bovengenoemde gevolmachtigden dit Verdrag hebben ondertekend en van hun zegel hebben voorzien.

GEDAAN in tweevoud te 's-Gravenhage, de 22ste juni 1966, in de Nederlandse en in de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.